

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

✓ ความหมายของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (Personality) มีรากศัพท์มาจากคำในภาษาลาติน เพอร์ซันนา (Persona) ซึ่งมีความหมายถึงหน้ากากที่ตัวละครสวมใส่เวลาออกแสดง เพื่อจะแสดงบทบาทที่ถูกกำหนดให้¹ นักการศึกษาและนักจิตวิทยา ได้ให้ความหมายของคำบุคลิกภาพไว้หลายอย่างต่างกันดังนี้

✓ กอร์ดอน คัมบลิว. อัลพอร์ต² (Gordon W. Allport) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ เป็น หมวดย่อยของระบบทางจิตที่มีพลังในตัวบุคคล และเป็นตัวกำหนดการปรับตัวของแต่ละบุคคล

✓ เออเนสท์ อาร์. ฮิลการ์ด³ (Ernest E. Hilgard) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ เป็นแบบแผนลักษณะของบุคคล และวิธีการแสดงออก ซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล

¹Elizabeth B. Hurlock , Child Development, (New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1956), p.531

²Gordon W. Allport, " Personality," in A Psychological Interpretation, Cited by Calvin S. Hall and Gardner Lindzey, (New York : John Wiley and Sons, Inc., 1967), p.263

³Ernest E. Hilgard and Richard G. Atkinson, Introduction to Psychology, 2d.ed. (New York : Harcourt, Brace and World Inc., 1967), p.472

เดวิด ซี. เอ็ดเวิร์ดส์¹ (David C. Edwards) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ เป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่ประจำอยู่ในแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลจากปฏิกริยาร่วมกันอย่างซับซ้อน ของโครงสร้างของร่างกายจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

นอร์มัน แอล. มูน² (Norman L. Munn) ให้ความหมายว่าบุคลิกภาพของ บุคคลแต่ละคน เป็นผลรวมของลักษณะทางกรรมพันธุ์และสิ่งแวดล้อม ผลของบุคลิกภาพเกิดจาก ปฏิกริยาร่วมกันระหว่างสถานะการณ์ทางชีวภาพ, สถานภาพทางสังคม และอิทธิพลทางวัฒนธรรม

วิกเตอร์ เฮช. ฮอลล์³ (Victor H. Hall) ให้ความหมายว่าบุคลิกภาพเป็น คุณลักษณะในตัวบุคคลที่บุคคลอื่นสามารถตัดสินได้ว่า เขาเป็นคนอย่างไร บุคลิกภาพเป็นผลรวม ของอุปนิสัย และพฤติกรรมต่างๆ ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ ทักษะ ความสนใจ และปฏิกริยา ต่างๆ ที่แสดงตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพนั้นสามารถชี้ให้เห็นว่า บุคคลนั้นคิดอะไร และรู้สึกอย่างไร

โทมัส คัมบลิว. ฟลอเรส⁴ (Thomas W. Flores) ให้ความหมายว่าบุคลิกภาพ เป็นลักษณะต่างๆของบุคคล ได้แก่ ลักษณะทางกาย ทางสติปัญญา ทางใจ ทางสังคม และ ทางอารมณ์

¹David C. Edwards, General Psychology, (London : The Mcmillan Company, 1968) p. 261

²Norman L. Munn, Introduction to Psychology, 2d.ed. (Boston : Houghton Mifflin Co., 1969) p. 98

³Victor H. Hall, Introduction to Educational Measurement, (Boston : Houghton Mifflin Co., 1975) p. 257

⁴Thomas W. Flores, Fundamental in Tests and Measurement, (Manila : Abiva Publishing House, 1960) p.128

โดนัลด์ โอ. เฮบบ์¹ (Donald O. Hebb) ให้ความหมายว่าบุคลิกภาพ เป็น โครงสร้างของลักษณะของแต่ละคน และเป็นแนวทางความประพฤติซึ่งกำหนดการปรับตัวให้ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแต่ละคนกับสภาพสิ่งแวดล้อมโดยเน้นเฉพาะลักษณะของบุคคล ซึ่ง ก่อให้เกิดคนละในการ เข้ากับผู้อื่น นั่นคือบุคลิกภาพเป็นผลรวมของลักษณะต่างๆที่มีความหมาย สำคัญต่อการปรับตัวของแต่ละคน

คาร์ค เลวิน² (Kurt Lewin) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพของบุคคล เกิด จากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อเขา บุคลิกภาพของบุคคลจะเป็นเช่น ใด ย่อมแล้วแต่การที่บุคคลรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขาอย่างไร

จากความหมายของบุคลิกภาพที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึง ถึง ลักษณะประจำตัวของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และแสดงลักษณะ เฉพาะตัวของบุคคลนั้นออกมา

แบบสอบบุคลิกภาพ

แบบสอบบุคลิกภาพ³ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดลักษณะต่างๆของบุคคล ได้แก่การ ปรับอารมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แรงจูงใจ ความสนใจ และทัศนคติ แบบสอบบุคลิก- ภาพที่ไรกันอยู่ในปัจจุบันนี้ยังมีอยู่หลายร้อยฉบับ แต่ที่มีมากเป็นพิเศษก็คือ แบบสำรวจบุคลิก-

¹H.E. Baughman, " The Psychological Study of the Individual" Personality, (New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1972) p.10

²Kurt Lewin, " Personality Development " Child Development, Cited by Don C. Dickmeyer (New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1965), p.311

³แอน อนาสคาสี, การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, แอลโคโย ประชุมสุข อาชาวำรุง และคณะ (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า16

Projective technique
ภาพ และเทคนิคการฉายออก¹ ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดบุคลิกภาพที่รู้จักกันดีที่สุด และใช้กันมากที่สุด²

แบบสำรวจบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามเขียนที่ต้องทำด้วยตนเอง และสามารถใช้ทดสอบแบบเป็นหมู่ได้ มี³ (Meehl) กล่าวถึงแบบสำรวจบุคลิกภาพว่า ค่าตอบที่ไ้จากแบบสำรวจบุคลิกภาพเป็นพฤติกรรมทางวาจาที่เ้าสนใจ และ ลี ครอนบาร์ค⁴ (Lee J. Cronbach) ไ้กล่าวถึงแบบสอบถามเขียนว่า เป็นวิธีการที่เป็นระเบียบแบบแผนที่ใช้ในการสังเกต และบรรยายถึงพฤติกรรมของบุคคลโดยมีตารางหรือตัวเลข หรือการจัดชั้นที่มีระบบ เป็นเครื่องช่วย สำหรับเทคนิคการฉายออก (Projective technique) เป็นแบบสอบรายบุคคล (Individual Testing) โดยการให้สิ่งเร้าที่ปราศจากความหมายใดๆกับบุคคล สังเกตการตอบสนองของบุคคลนั้น เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับ การตอบสนองของบุคคลปกติอื่นๆ การตัดสินใจ ปฏิกริยาตอบสนองของบุคคลยังไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่แน่นอน ต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้ดำเนินการสอบเป็นหลัก ซึ่งมีผลทำให้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม การกำหนดค่าตัวเลขแทนลักษณะบุคลิกภาพที่วัดได้ เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบ เป็นสิ่งที่ไม่อาจกระทำไ้

ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพเป็นเครื่องมือในการประเมินบุคลิกภาพของบุคคล แบบสำรวจบุคลิกภาพที่ใช้คือ แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ (The California Psychological Inventory) ซึ่งเป็นรายการสำรวจบุคลิกภาพที่ดีที่สุดฉบับหนึ่งที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน⁵

¹แอน อนาสตาซี , การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, หน้า 437

²เรื่องเดียวกัน , หน้า 522

³เรื่องเดียวกัน , หน้า 464

⁴Lee J. Cronbach , Essential of Psychological Testing, p.26

⁵แอน อนาสตาซี , การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, หน้า 449

แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ

ปี ค.ศ. 1957 แฮริสัน จี. กัฟ (Harrison G. Gough) และคณะ ได้พัฒนาแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ (The California Psychological Inventory : CPI) ขึ้น โดยดึงเอาข้อระหว่งประมาณครึ่งหนึ่งมาจากแบบสำรวจบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory : MMPI) เพื่อใช้วัดลักษณะบุคลิกภาพของประชากรปกติที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป โดยมีจุดมุ่งหมายใหญ่ 2 ประการคือ¹

1. เพื่อสรุปลักษณะต่างๆของบุคลิกภาพของบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนเองและสังคม
2. เพื่อเป็นเครื่องมือที่สะดวกต่อการนำไปใช้ที่มีความเที่ยง และความตรงในการวัดลักษณะต่างๆของบุคลิกภาพของบุคคล

ลักษณะของแบบสำรวจประกอบด้วยข้อความที่เป็นประโยคบอกเล่า 480 ข้อ ที่ผู้รับการสำรวจจะต้องตอบว่า "จริง" หรือ "ไม่จริง" ตัวอย่างของข้อความได้แก่

- "ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะเป็นผู้เป็นที่รัก"
- "ข้าพเจ้าสามารถเป็นมิตรกับคนที่ทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าผิดได้"
- "ข้าพเจ้ามักจะยอมแพ้อ่าง่ายๆ เมื่อพบปัญหาต่างๆ"
- "คนเรารู้ว่าเป็นต้องอวดตนบ้างเป็นครั้งคราว"
- "ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ"

ลักษณะของบุคลิกภาพที่วัดได้จากแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ สามารถบอกลักษณะบุคลิกภาพ 18 ด้าน ดังนี้

1. ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do)
2. ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ (Cs)

¹ Harrison G. Gough, Manual for the California Psychological Inventory, p. 1

3. การชอบสังคม (Sy)
4. การวางตนในสังคม (Sp)
5. การยอมรับตัวเอง (Sa)
6. ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ที่ (Pp)
7. ความรับผิดชอบ (Be)
8. การเจริญวัยทางสังคม (So)
9. การควบคุมตนเอง (Sc)
10. ความอดทน (To)
11. การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi)
12. การวางตนตามเกณฑ์ของสังคม (Cm)
13. สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น (Ac)
14. สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง (Ai)
15. ประสิทธิภาพทางสติปัญญา (Ie)
16. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Py)
17. ความยืดหยุ่นได้ (Ex)
18. ความมีลักษณะของหญิง (Fe)

003405

ความเที่ยงของแบบสำรวจ หาได้โดยวิธีสอบซ้ำ (Test - retest)

กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 226 คน เป็นชาย 101 คน และหญิง 125 คน และกลุ่มนักโทษชาย จำนวน 200 คน ได้ค่าความเที่ยง ตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.87 ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ค่าความเที่ยงของแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ ของ กฟ¹

ลักษณะบุคลิกภาพ	นักเรียนมัธยมศึกษา		นักโทษชาย
	หญิง	ชาย	
1. ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น	.72	.64	.80
2. ความสามารถที่จะบรรลุสถานภาพ	.68	.62	.80
3. การชอบสมาคม	.71	.68	.84
4. การวางตนในสังคม	.63	.60	.80
5. การยอมรับตัวเอง	.71	.67	.71
6. ความรู้สึกว่าคุณเองมีความเป็นอยู่ดี	.72	.71	.75
7. ความรับผิดชอบ	.73	.65	.85
8. การเจริญวัยทางสังคม	.69	.65	.80
9. การควบคุมตนเอง	.68	.75	.86
10. ความอดทน	.61	.71	.87
11. การสร้างความประทับใจให้แก่อื่น	.68	.69	.81
12. การวางตนตามเกณฑ์ของสังคม	.44	.38	.58
13. สัมฤทธิ์ผลในสถานะการที่คองตามผู้อื่น	.73	.60	.79
14. สัมฤทธิ์ผลในสถานะการที่คองที่ตนเอง	.57	.63	.71
15. ประสิทธิภาพทางสติปัญญา	.77	.74	.80
16. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	.49	.48	.53
17. ความยืดหยุ่นได้	.67	.60	.49
18. ความมีลักษณะของหญิง	.65	.59	.73

¹Harrison G. Gough, Manual for The California Psychological Inventory, p. 19

ความตรงของลักษณะบุคลิกภาพกันต่างๆ หาได้โดยการเปรียบเทียบคำตอบของกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้ามตามเกณฑ์ต่างๆ และการหาค่าความตรงข้ามกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่ม¹

การแปลความหมายคะแนนบุคลิกภาพที่ได้ อาจพิจารณาจากคะแนนที่ได้ในแต่ละลักษณะบุคลิกภาพ แล้วแปลความหมายตามลักษณะบุคลิกภาพแต่ละลักษณะโดยตรงซึ่งทำได้ง่ายและสะดวก แต่ก็มีข้อจำกัดที่การให้ค่าตัวเลขของคะแนนบุคลิกภาพในแต่ละลักษณะนั้น ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้อย่างสมบูรณ์ การแปลความหมายที่สมบูรณ์ต้องแปลโดยการสรุปจากทุกลักษณะ (Profile Interpretation) โดยการสร้างเกณฑ์ปกติ สำหรับระดับบุคคลที่จะได้รับการแปลความหมายขึ้น และพิจารณาให้ความสำคัญในลักษณะที่ผิดไปจากเกณฑ์ปกติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ

การวิจัยเกี่ยวกับแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ ในต่างประเทศเน้นการวิจัยแบบข้ามกลุ่ม (Cross-cultural studies) และการวิจัยเหล่านี้เน้นให้เห็นการรักษาไว้ซึ่งคุณภาพของแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ เมื่อได้รับการแปลอย่างถูกต้อง

เฮซ จี. กัฟ² (H.G. Gough) และ จี. ดี. วอส (G.D. Vos) ได้แปลแบบวัดบุคลิกภาพ ซีพีไอ เป็นภาษาญี่ปุ่น โดยคำนึงขั้นตอนในการแปลดังนี้

1. แปลคำถามทุกข้อกระทงของแบบสำรวจเป็นภาษาญี่ปุ่น
2. แปลคำถามภาษาญี่ปุ่นที่ได้กลับเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ผู้แปลคนละคน กับการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาญี่ปุ่น

¹Harrison G. Gough, Manual for The California Psychological Inventory, p. 20

²H.G. Gough and G.D. Vos, " Cross - Cultural Studies of The Socialization continuum," in American Psychologist, (Winter : 1960) p. 410 - 411

3. รักษาโครงสร้างของแบบวัดบุคลิกภาพ ซีพีไอ ไว้ทุกประการ โดยให้แต่ละลักษณะบุคลิกภาพ มีคำถามเดิมและคำตอบเดิม

4. คำถามข้อใดที่ไม่เข้ากับลักษณะทางภูมิศาสตร์ จะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องโดยรักษาความมุ่งหมายเดิมไว้ทุกประการ

จากนั้นได้ทำการตรวจค่าความเที่ยงของคำถาม คำถามใดมีค่าความเที่ยงต่ำ ก็ปรับปรุงแก้ไขจนได้ความเที่ยงตามต้องการ จึงพบว่าลักษณะบุคลิกภาพหลายลักษณะมีความตรงเมื่อได้รับการแปลอย่างมีประสิทธิภาพ ก็นสรุปว่า การแปลแบบสำรวจ ซีพีไอ สามารถรักษาความตรงของแบบสำรวจได้เนื่องจาก แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ วัดลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นผลจากเกณฑ์ของสังคม และสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เกณฑ์ของสังคมแม้จะแตกต่างกันบ้าง แต่ย่อมมีส่วนใหญ่เหมือนกัน แบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ จึงสามารถรักษาคุณสมบัติของตนเองไว้ได้ แม้จะถูกนำมาใช้ข้ามกลุ่มสังคมก็ตาม

เอช จี. กัฟ¹ (H.G. Gough) ได้ตรวจสอบความสามารถในการจำแนกเพศของลักษณะบุคลิกภาพด้านความมีลักษณะของหญิง (Femininity) ของแบบสำรวจบุคลิกภาพซีพีไอ ในประเทศฝรั่งเศส อิตาลี และ เวเนซุเอลา พบว่าลักษณะบุคลิกภาพด้านนี้สามารถจำแนกเพศได้ดี และมีความตรงในการวัดข้ามกลุ่มได้ดี

เอช จี. กัฟ² (H.G. Gough) ได้ตรวจสอบความตรงของลักษณะบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลของแบบสำรวจซีพีไอ ใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะสัมฤทธิ์ผลในสถานะการณ์ที่ต้องทำตามผู้อื่น (Achievement-via-conformance) และสัมฤทธิ์ผลในสถานะการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง (Achievement-via-independence) พบว่าบุคลิกภาพใน 2 ลักษณะนี้

¹H.G. Gough, Manual for The California Psychological Inventory, p. 24

²H.G. Gough, "Cross - Cultural Study of Achievement Motivation " in Journal of Apply Psychology, (Spring : 1964), p. 48

จะมีความตรงเมื่อสภาพทางสังคมเหมาะสม และเมื่อทำการทดสอบในประเทศอิสราเอล พบว่า บุคลิกภาพในสองลักษณะนี้ สามารถรักษาความตรงข้ามกลุ่มสังคมได้

เจ. เลวิน¹ (J. Levin) และ อี. เอส. คาร์นิ (E.S. Karni) ได้ทำการแปลแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ ของกัฟ เป็นภาษาฮีบรู และ คัดแปลงแบบสำรวจนี้ เพื่อนำไปใช้ในอิสราเอล การแปลและคัดแปลงได้ดำเนินการตามแนวทางของกัฟ โดยได้แก้ไขข้อกระทงบางข้อให้เหมาะสมกับสภาพทางภูมิศาสตร์ และพบว่า แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ สามารถรักษาความเที่ยงและความตรงในการวัดได้เป็นอย่างดี และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะบุคลิกภาพในอิสราเอล พบว่ามีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพ ที่ค้นพบในสหรัฐอเมริกา

จากงานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น แสดงให้เห็นว่า แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ มีประวัติในการพัฒนาที่น่าสนใจ และเป็นแบบสำรวจบุคลิกภาพที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถรักษาคุณสมบัติของตนเองข้ามกลุ่มสังคมได้ เมื่อได้รับการแปลอย่างมีประสิทธิภาพ

การแปลแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ เป็นภาษาไทย

ปี พุทธศักราช 2514 จันทรพร หารินสุต² และคณะ ทำการแปลแบบสำรวจบุคลิกภาพเป็นภาษาไทย ตามขบวนการดังนี้

1. คัดข้อกระทงออก 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ 461 ถึงข้อที่ 480 โดยอ้างถึงคำตอบของกัฟ ว่าข้อกระทงทั้ง 20 ข้อนี้ ไม่อยู่ในลักษณะบุคลิกภาพค้านใดๆ ทั้ง 18 ลักษณะ

¹J. Levin and E.S. Karni, " A Cross - cultural Study of the California Psychological Inventory in Israel " ORI tech - report , (Vol 4. No 2, 1964) p.2

²จันทรพร หารินสุต, " การหาเกณฑ์ปรกติของตัวประกอบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นไทยในโรงเรียนราษฎร์ชายและโรงเรียนราษฎร์หญิงในจังหวัดพระนคร " วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514

2. แผลขอกะทรงตั้งแต่ข้อ 1 ถึง ข้อ 460 ของแบบสำรวจ และแปลความหมายของลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 18 ลักษณะ ตามที่เขียนไว้ในคู่มือการใช้แบบสำรวจ รวบรวมข้อกระทงที่ตรงกับลักษณะบุคลิกภาพในแต่ละลักษณะ นำไปให้นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตวิทยาในมหาวิทยาลัย 10 ท่าน พิจารณาตัดสินว่า ข้อกระทงใดควรอยู่ในลักษณะบุคลิกภาพด้านใด ไค้ขอกะทรงที่คัดเลือกแล้ว 315 ข้อ

3. ทาลาคความเที่ยงของแต่ละขอกะทรง โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split-half method) คัดขอกะทรงที่มีค่าความเที่ยงค่าทั้ง ไค้ขอกะทรงรวม 284 ข้อ คัดลักษณะบุคลิกภาพออก 2 ลักษณะ คือ การเจริญวัยทางสังคม (Socialization) และ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Psychological mindedness)

สำหรับค่าความตรงของแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีโอ ฉบับแปลนั้น จันทรพรไม่กล้าหาใหม่ แต่อ้างถึงต้นฉบับภาษาอังกฤษของกัฟ ว่ามีความตรงสูงอยู่แล้ว

ต่อมาก็ได้มีผู้นำแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีโอ ฉบับแปลของ จันทรพร หารินสุต ไปใช้อีกหลายท่าน และสร้างเกณฑ์สำหรับวัยรุ่นไทย ในระดับต่างๆไว้

ปี 2517 คัชพล เรียบร้อยเจริญ อาจารย์แผนกวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไค้แปลและเรียบเรียงแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีโอ ใหม่ โดยให้เหตุผลในการแปลแบบสำรวจบุคลิกภาพว่า การแปลและคัดแปลงของจันทรพร หารินสุต และคณะ ไม่สมบูรณ์ด้วยเหตุผลใหญ่ 2 ประการ คือ¹

1. การแปลและคัดแปลง ของ จันทรพร หารินสุตและคณะ ไม่มีการควบคุมการแปลด้วยการแปลกลับ ทำให้มีข้อผิดพลาดในการแปลมาก จนไม่อาจรักษาความหมายและน้ำเสียงของขอกะทรงเดิมไว้ได้

2. โครงสร้างของลักษณะบุคลิกภาพของแบบสำรวจ ไม่ได้รับการรักษาไว้ เพราะ

¹คัชพล เรียบร้อยเจริญ , "การแปลและเรียบเรียงแบบสำรวจบุคลิกภาพ แกลิฟอร์เนีย", หน้า 40 - 41.

จันทรพร หะรินสุตและคณะ ได้จักข้อกระหนงในแต่ละลักษณะบุคลิกภาพใหม่หมด ทั้งยังตัดข้อ
กระหนงเดิมทิ้งไปถึง 196 ข้อ และตัดลักษณะบุคลิกภาพทิ้งไปถึง 2 ลักษณะ คือ การเจริญวัย
ทางสังคม (Socialization) และ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Psychological
mindedness) แต่ผู้แปลก็ยังอ้างว่าแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีฟี่โอ ฉบับแปล มีความตรง
เพราะได้แปลจากฉบับแบบสำรวจที่มีความตรงสูงอยู่แล้ว ซึ่งเป็นเหตุผลที่ไม่สมควร

การแปลและเรียบเรียง แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีฟี่โอ ของ คัทพล เรียบร้อยเจริญ
มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้แบบสำรวจที่มีความตรง รักษาไว้ซึ่งโครงสร้างของแบบสำรวจบุคลิก
ภาพฉบับเดิม และรักษาคูสมบัติของข้อกระหนงทั้งความหมายและน้ำเสียง (Meaning &
Spirit) ใ้มากที่สุด¹ ผู้แปลได้แปลแบบสำรวจตามแนวทางที่ แฮริสัน จี. กัท
ไคเสนอไว้ และควบคุมการแปลด้วยวิธีการแปลกลับ (Control-Back translation)
สำหรับข้อกระหนงใดที่มีลักษณะเฉพาะตัวของสังคมอเมริกา ซึ่งไม่อาจนำมาใช้กับสังคมไทยได้
ผู้แปลก็ตัดแปลงข้อความนั้นใหม่ให้เข้ากับสังคมไทย โดยให้มีเนื้อความ และน้ำเสียงตรงกับ
ข้อความเดิมในสังคมอเมริกัน ตัวอย่างเช่น

ข้อ 8 ภาษาอังกฤษ I like " Alice in Wonderland " by
Lewis Carrol.

แปลว่า ข้าพเจ้าชอบ "สังข์ทอง"

ข้อ 47 ภาษาอังกฤษ Woman should not be allow to drink
in cocktail bar.

แปลว่า ผู้หญิงไม่ควรได้รับอนุญาตให้ดื่มเหล้าในที่สาธารณะ

ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีฟี่โอ ฉบับภาษาไทย ซึ่งแปลโดย
อาจารย์คัทพล เรียบร้อยเจริญ มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากกว่าฉบับแปลโดย จันทรพร

¹ คัทพล เรียบร้อยเจริญ, "การแปลและเรียบเรียงแบบสำรวจบุคลิกภาพ
แคลิฟอร์เนีย" , หน้า 3.

พระวินัยุต ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ แบบสำรวจบุคคลิกภาพ ซีพีไอ ของคัมพล เรียบร้อยเจริญ เป็น เครื่องมือในการประเมินบุคลิกภาพ ของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม

ความหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม

ผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม หมายถึง ผู้ต้องขังที่กระทำผิดทางอาญาเป็นครั้งแรก มีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี ความผิดที่กระทำต้องโทษคุมขังไม่เกิน 10 ปี ซึ่งตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ กำหนดให้แยกผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และต้องโทษเป็นครั้งแรกออกจาก ผู้ต้องขังประเภทอื่น¹

ผู้ต้องขัง² หมายถึง นักโทษเด็ดขาด, คนคุมขัง, คนฝากขัง หรือผู้ที่ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้ต้องโทษจำคุก มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน แต่เพื่อประโยชน์ในการฝึกอบรมผู้ต้องขัง กรมราชทัณฑ์จึงเรียกชื่อใหม่ว่า "ผู้กระทำผิด"³

นักโทษเด็ดขาด⁴ หมายถึง บุคคลซึ่งถูกคุมขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังจากพิพากษาถึงที่สุด

¹กระทรวงมหาดไทย, กฎกระทรวงมหาดไทย(ฉบับที่ 1) ออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479, ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 54 ตอนที่ 6. วันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2480, หน้า 236 - 237.

²กระทรวงมหาดไทย, กฎกระทรวงมหาดไทย(ฉบับที่ 1) ออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479, ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 53 วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ.2479, หน้า 776

³กรมราชทัณฑ์, หนังสือที่ 9/2501 ลงวันที่ 28 มกราคม 2501 เรื่อง ให้สำรวจผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม, กองระบบอาชญาวิทยา กรมราชทัณฑ์

⁴กระทรวงมหาดไทย, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 53, หน้า 779

ผู้กระทำผิดที่ถูกศาลพิพากษาลงโทษแล้ว จะถูกส่งตัวมาคุมขังภายในเรือนจำ ตามกำหนดเวลาที่ศาลพิพากษาไว้ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้กระทำผิดเหล่านี้ ต้องคุมขังไว้ไม่ให้หลบหนีไปก่อความเดือดร้อนแก่สังคม ความเป็นอิสระของผู้กระทำผิดในการป้องกันสังคมได้แก่¹

1. ป้องกันมิให้ผู้คุมขังหลบหนี ออกไปก่อความสงบสุขของสังคม
2. แก้ไขปรับปรุงผู้คุมขังให้กลับตัวเป็นคนดี โดยการให้การอบรมในด้านศีลธรรม วัฒนธรรม ให้การศึกษาวิชาสามัญ และวิชาชีพ เพื่อให้มีความรู้ ความชำนาญในการประกอบอาชีพ เมื่อพ้นโทษแล้ว

ผู้กระทำผิดที่ถูกส่งมาคุมขังรวมกันในเรือนจำ โดยไม่มีการจำแนกประเภทผู้กระทำผิด ตามประเภทของความผิด, อายุ, หรือกำหนดโทษ ทำให้เกิดการถ่ายทอดนิสัยชั่วร้ายสู่บรรดาผู้กระทำผิดด้วยกัน เรือนจำกลายเป็นโรงเรียนผลิตอาชญากรรม² ให้แก่ผู้กระทำผิดมากกว่าที่จะเป็นสถานที่ควบคุมเพื่อป้องกันและแก้ไข (Rehabilitation) เพราะการเข้าอยู่รวมกันในที่จำกัดและเป็นจำนวนมาก โดยไม่สามารถที่จะแยกคนดีและคนชั่วออกจากกันได้แน่ ย่อมเป็นการง่ายที่จะถ่ายทอดนิสัยที่ชั่วร้ายให้แก่กัน การปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำผิดให้กลับตัวเป็นคนดีจึงทำได้ยาก หลายประเทศจึงได้นำเอาวิธีการแยกขังมาใช้ในเรือนจำ

¹ อุดุค พิริยวิทย์, "หน้าที่และความรับผิดชอบของกรมราชทัณฑ์" ประมวลวิชาการราชทัณฑ์ พ.ศ. 2510, (พระนคร : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย, 2510) หน้า 22.

² วี เอ็น. พิลลีย์, การพัฒนากิจการราชทัณฑ์, แบล็กลีย์ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์, กระทรวงมหาดไทย, 2520) หน้า 5.

โดยจัดแยกประเภทของผู้ต้องขังออกดังนี้

1. ผู้ต้องขังหญิง
2. ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และต้องโทษครั้งแรก
3. ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่กระทำอนาจาร
4. ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ชีวิตและร่างกาย
5. ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์
6. ผู้ต้องขังที่ศาลพิพากษาว่าเป็นผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย
7. ผู้ต้องขังที่ไม่อยู่ในจำพวกที่ใดระบุมาแล้ว

การแยกขังผู้กระทำความผิดเป็นสิ่งที่ควรจัดกระทำ โดยเฉพาะในผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็ก ซึ่งกระทำความผิดเป็นครั้งแรก ถ้านำไปขังร่วมกับผู้กระทำความผิดที่มีความชัดเจนในการก่ออาชญากรรม หรือมีสันดานเป็นผู้ร้ายก็เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ และถ่ายทอดนิสัยชั่วร้ายสู่กัน สัญญา ธรรมศักดิ์² โกล่าว่าว่า "อาชญากรรมที่เกิดจากบุคคลวัยรุ่นที่อายุยังไม่ถึงซีกเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ส่วนมากเป็นภัยความพลั้งพลาด โดยเหตุที่คบค้าสมาคมกับคนทุจริต หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมอันทุจริต จะต้องถือว่ามีโอกาสกลับตัวเป็นพลเมืองก็ได้มากกว่าบุคคลจำพวกอื่นๆ" การแยกขังผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม จึงจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปรุงแต่งจิตใจของผู้กระทำความผิดที่มีอายุน้อย และเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในอนาคตด้วย

¹สภา จันทสโร, "การฝึกวิชาชีพ ผู้ต้องขังในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516) หน้า 8.

²สัญญา ธรรมศักดิ์ "Borstal system ของอังกฤษ" วารสารทัณฑ์วิทยา, (เล่ม 7, กุมภาพันธ์ 2485) หน้า 443 - 444.

สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศแรกที่ปฏิบัติกับผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในระบบกักขังตามหลักทัณฑวิทยา โดยการจัดตั้งสถานฝึกอบรม "เอลิรา" (Elmira Reformatory) ขึ้นในนิวยอร์ก ในปี ค.ศ. 1876¹ เพื่อใช้เป็นสถานที่ควบคุมฝึกอบรมผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 16 ถึง 30 ปี ซึ่งกระทำความผิดเป็นครั้งแรกโดยไม่ได้อำนาจโทษไว้แน่นอนตายตัว (Indeterminate Sentence) แต่จำกัดอัตราโทษขั้นสูงไว้ไม่เกิน 4 ปี และใช้ระบบการให้คะแนนความประพฤติ ความขยันหมั่นเพียร และผลการศึกษาอบรมเป็นแนวทางในการพิจารณาปลดปล่อย การฝึกอบรมผู้กระทำผิดวัยหนุ่มตามระบบนี้ ได้รับความดีในระยะแรก โดยช่วยเหลือผู้กระทำผิดวัยหนุ่มให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีได้เป็นจำนวนมาก แต่ต่อมาการหย่อนวิสัย และการไร้สมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร ทำให้ระบบการฝึกอบรมผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ได้รับผลสำเร็จ ผู้กระทำผิดที่ได้รับการปลดปล่อยได้กระทำความผิดซ้ำ ถึงร้อยละ 80

ปี ค.ศ. 1895 คณะกรรมการเรือนจำของอังกฤษ ได้ทำการศึกษาผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม ที่ถูกขังร่วมกับผู้ต้องขังทั่วไป แล้วรายงานผลว่า²

1. ผู้กระทำผิดอายุระหว่าง 16 - 21 ปี ที่ต้องโทษคุมขังมีจำนวนมาก
2. ผู้กระทำผิดเหล่านี้ เมื่อได้รับการปลดปล่อยพ้นโทษแล้ว กลับมีสภาพเลวร้ายยิ่งกว่าก่อนถูกคุมขังในเรือนจำ
3. ผู้กระทำผิดกึ่งคนนิสัย หรือมีสันดานเป็นผูรราย ส่วนมากมีอายุระหว่าง 16 - 21 ปี

¹William Healy and Benedict S. Alper, Criminal Youth and Borstal System , (New York : E.L. Hildreth & Company, Inc., 1941) p. 38-39

²Ibid., p. 57

จากรายงานของคณะกรรมการเรือนจำ แสดงให้ทราบถึงผลเสียในการซึ่งผู้กระ
 ทำผิดวัยหนุ่มร่วมกับผู้ต้องขังผู้ใหญ่ จึงได้มีการทดลองแยกซึ่งผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มออกจากผู้ต้อง
 ขังผู้ใหญ่ขึ้นเป็นครั้งแรกที่เรือนจำเบ็คฟอร์ด (Bedford Prison) ซึ่งปรากฏว่าได้รับ
 ผลดีในการฝึกอบรมและแก้ไขผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี ต่อมาปี ค.ศ.1908
 จึงได้มีพระราชบัญญัติป้องกันอาชญากรรม ค.ศ.1908 ให้จัดตั้งสถานอบรม บอร์สตัล
 (Borstal Institution) ขึ้น¹ เพื่อควบคุมและฝึกอบรมผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม อายุ
 ระหว่าง 16 - 23 ปี ซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก โดยไม่มีกำหนดโทษที่แน่นอนตายตัว
 เพียงแต่กำหนดระยะเวลาควบคุมทั้งสิ้นไม่เกิน 4 ปี โดยให้รับระยะเวลาที่ถูกควบคุมใน
 สถานฝึกอบรม และเวลาที่ได้รับการพักการลงโทษด้วย การดำเนินงานของระบบบอร์สตัล
 ได้ถูกแปลงจากระบบการดำเนินงานของ สหรัฐอเมริกา แต่ประสบความสำเร็จก็ว่า เพราะ
 การปฏิบัติตามหลักการตั้งเดิมอย่างเคร่งครัด และเป็นการสรรหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ถูกต้อง
 เหมาะสมกับลักษณะของงาน และปฏิบัติกับผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มด้วยวิธีการที่เหมาะสม สถิติผู้
 กระทำความผิดที่ได้รับการปลดปล่อยจากสถานฝึกอบรมบอร์สตัลในช่วงระยะเวลา 25 ปี ปรากฏ
 ว่า ผู้ได้รับการปลดปล่อยประพฤติก้าวกลับเป็นพลเมืองดีได้ตลอดรอดฝั่งถึงร้อยละ 65 - 80²

โดยที่การดำเนินงานของระบบบอร์สตัล ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่
 ตั้งไว้ จึงได้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เป็นแบบอย่างของการแก้ไขปรับปรุงผู้กระทำความ
 ผิดวัยหนุ่มที่ดี ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 สันนิบาตชาติ ได้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วย
 การลงทัณฑ์ระหว่างประเทศ (International Penal and Penitentiary
 Committee) ได้ร่างข้อบังคับสำหรับนักโทษ ปี ค.ศ.1935 ได้วางหลักปฏิบัติเกี่ยวกับผู้

¹ Lionel W. Fox, The English Prison and Borstal System,

(London : William Clowes and Sons, Limited, 1952) , p.352

²สัญญา ธรรมศักดิ์ " Borstal system ของอังกฤษ " หน้า 452

กระทำผิดที่เป็นเด็กกว่า¹ "นักโทษวัยรุ่นควรให้อยู่ต่างหากจากนักโทษผู้ใหญ่เสมอ การปฏิบัติต่อนักโทษวัยรุ่น ควรจัดทำเป็นพิเศษโดยเน้นหนักในการมุ่งส่งเสริมการศึกษาและอุปนิสัยใจคอโดยทั่วไป"

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 องค์การสหประชาชาติ ได้ก่อตั้งขึ้นแทนสันนิบาตชาติ ก็ได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อนักโทษว่า² "ผู้ต้องขังต่างประเภทกัน พึงแยกคุมขังไว้คนละแห่ง หรือคนละส่วนของทัณฑสถาน โดยคำนึงถึงเพศ อายุ ประวัติอาชญากรรม เหตุผลทางคดี และความจำเป็นต่างๆ.....ฉะนั้น ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มพึงแยกขังจากผู้ต้องขังผู้ใหญ่"

การราชทัณฑ์ของประเทศไทย ได้นำเอาหลักการปฏิบัติเกี่ยวกับผู้กระทำผิดของสหประชาชาติมาใช้ในปี พ.ศ. 2479 โดยมีพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ บังคับให้แยกผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และต้องโทษเป็นครั้งแรกออกจากผู้ต้องขังประเภทอื่น³

¹เสถียร วิชัยลักษณ์, ประมวลข้อบังคับและระเบียบราชทัณฑ์ , (พระนคร : โรงพิมพ์นิติเวช : 2492) หน้า 3

²ประเสริฐ เฒตมณี, "การบริหารงานทัณฑสถานวัยหนุ่มเป็นนบุรี บทศึกษาเกี่ยวกับการจัดองค์การ หลักการ และวิธีปฏิบัติต่อนักโทษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508) หน้า 19.

³อาภา ภมรบุตร, ทัณฑ์วิทยา , (พระนคร : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย, 2497) หน้า 143.